

interwencji następstwem cewnikowania jest zakażenie układu moczowego. Ryzyko wystąpienia zakażenia jest bardzo małe w przypadku jednorazowego cewnikowania, a wzrasta przy dłuższym utrzymywaniu cewnika w pęcherzu moczowym. Źródłem zakażenia są przede wszystkim bakterie z okolicy okołocewkowej i okołoodbytowej. Kolejnym powikłaniem cewnikowania pęcherza moczowego jest uszkodzenie cewki moczowej, w tym także jej przerwanie. Do urazów tej okolicy przeważnie dochodzi w przypadkach zwężeń cewki, w następstwie użycia zbyt grubych cewników i w związku ze zbyt brutalnym cewnikowaniem. Uszkodzenie cewki może sprowadzać się jedynie do przerwania ciągłości błony śluzowej, co objawia się niewielkim krwinkomoczem oraz bólem przy mikcji. Ważnym warunkiem bezpieczeństwa jest przestrzeganie w trakcie cewnikowania zasad aseptyki. Wielu specjalistów z zakresu urologii zwraca uwagę, na fakt, że mniej powikłań niesie za sobą wielokrotne jednorazowe cewnikowanie niż długotrwałe przetrzymywanie jednego cewnika.

Podsumowując stwierdzam, że nie ma przeszkód do samodzielnego zakładania przez pielęgniarkę cewnika do pęcherza moczowego u mężczyzn z pęcherzem neurogennym zachowując zasadę aseptyki, technikę zakładania oraz zwracając uwagę na dobór cewnika.

Z wyrazami szacunku,

**Konsultant Krajowy
w dziedzinie pielęgniarstwa**

Dr hab. Maria Kózka, prof. UJ